

УДК 821.111
К82

Жодну з частин цього видання
не можна копіювати або відтворювати
в будь-якій формі без письмового дозволу видавництва

Перекладено за виданням:
Christie A. Hercule Poirot and the Greenshore Folly :
A Novella / Agatha Christie. — London :
HarperCollins, 2014. — 160 p.

www.agathachristie.com

Переклад з англійської *Софії Ковальчук*

Дизайнер обкладинки *Іван Дубровський*

AGATHA CHRISTIE, POIROT,
the Agatha Christie Signature
and the AC Monogram Logo are
registered trademarks of Agatha
Christie Limited in the UK and
elsewhere. All rights reserved.

Hercule Poirot and the Green-
shore Folly © 1955 The Christie
Archive Trust. All rights reserved.

Translation entitled «Гріншорська
примха» © 2025 Agatha Christie
Limited. All rights reserved

- © Книжковий Клуб «Клуб Сімей-
ного Дозвілля», видання укра-
їнською мовою, 2025
- © Книжковий Клуб «Клуб Сімей-
ного Дозвілля», переклад і ху-
дожне оформлення, 2025

ISBN 978-617-15-1546-8
ISBN 978-0-00-754639-8 (англ.)

РОЗДІЛ 1

Саме міс Лемон, спритна секретарка Пуаро,
відповіла на телефонний дзвінок.

Відклавши вбік свій записник зі стеногра-
фією, вона взяла слухавку й недбало про-
мовила:

— Трафальгар 8137.

Еркуюль Пуаро відкинувся на спинку крісла
й заплющив очі. Його пальці медитативно ви-
стукували на краечку стола. Подумки він про-
довжував надавати своєму листу, який дикту-
вав до цього, довершеного вигляду.

Поклавши руку на слухавку, міс Лемон ти-
хим голосом спитала:

— Приймете особистий дзвінок із Лаптона,
Девон?

Пуаро насупився. Це місце нічого для нього не означало.

— Ім'я абонента? — обережно запитав він.

Міс Лемон заговорила в слухавку.

— *Огрядна?* — перепитала вона з сумнівом. — Ах, так, а прізвище?

Жінка знову звернулася до Еркюля Пуаро.

— Місіс Ариадна Олівер.

Еркюль Пуаро звів брови. У його пам'яті виринули спогади: розвіяне вітром сиве волосся... орлиний ніс...

Детектив підвівся і забрав слухавку в міс Лемон.

— Говорить Еркюль Пуаро, — голосно сказав він.

— Це каже містер Еркюль Порро особисто? — недовіжливо спитала телефоністка.

Пуаро запевнив її, що так.

— Ви з'єднані з містером Порро, — промовив голос.

Його тонкі пронизливі нотки змінилися на чудове бурхливе контральто, що змусило Пуаро

квапливо відсунути слухавку на кілька дюймів далі від вуха.

— Містере Пуаро, це справді *ви*? — запитала місіс Олівер.

— Власною персоною, мадам.

— Це місіс Олівер. Не знаю, чи ви мене ще пам'ятаєте...

— Звісно, я пам'ятаю вас, мадам. Хто зможе вас забути?

— Ну, часом трапляється, — відповіла місіс Олівер. — Насправді доволі часто. Не думаю, що я дуже яскрава особистість. Або, можливо, це тому, що я завжди витворюю різне зі своїм волоссям. Але все це неважливо. Сподіваюся, що я вам не на заваді, адже ви, певно, страшенно зайняті?

— Аж ніяк, ви мені анітрохи не заважаєте.

— Боже милостивий, я впевнена, що не хочу звести вас з розуму. Річ у тім, що ви мені *потрібні*.

— Потрібен?

— Так, негайно. Ви можете сісти на літак?

— Я не подорожую літаками. Мене в них нудить.

— Мене теж. Так чи інакше, я не думаю, що це справді буде швидше, ніж потягом, тому що, гадаю, єдиний аеропорт поблизу — це Ексетер, та й той за багато миль звідси. Тож приїжджайте потягом. О дванадцятій годині з Паддінгтону. Виходите на станції Лаптон, їдете до Нассекомбу. У вас усе вийде. Маєте три чверті години, якщо мій годинник не помиляється, хоча зазвичай це не так.

— Але де ви, мадам? Що взагалі *відбувається*?

— Гріншор-хауз, Лаптон. Машина або таксі зустрине вас на станції в Лаптоні.

— Але навіщо я вам потрібен? Що все це *означає*? — несамовито повторював Пуаро.

— Телефони стоять у таких незручних місцях, — відповіла місіс Олівер. — Ось цей — у коридорі... Люди, базікаючи, вештаються туди-сюди. І я нічого не чую. Але я чекаю на вас. Усі будуть *просто* в захваті. Бувайте.

У слухавці різко клацнуло, коли змінили приймач. Лінія м'яко загуділа.

Пуаро спантеличено поклав слухавку на місце й пробурмотів щось собі під ніс. Міс Лемон сиділа з олівцем наготові, нашорошивши вуха. Вона повторила приглушеним тоном останню фразу з листа, що диктував Пуаро до того, як їх перервали.

— ...дозвольте запевнити Вас, мій дорогий сер, що гіпотеза, яку ви висунули...

Пуаро відмахнувся від висунутої гіпотези.

— Це була місіс Олівер, — сказав він. — Аріадна Олівер, авторка детективів. Ви, мабуть, читали... — Але він затнувся, згадавши, що міс Лемон читала тільки книжки про особистісний розвиток і з презирством ставилася до такого несерйозного читва, як кримінальні детективи.

— Вона хоче, щоб я відбув до Девонширу сьогодні, негайно. — Він глянув на годинник. — За тридцять п'ять хвилин.

Міс Лемон несхвально підняла брови.

— Цікаве побажання, — сказала вона. — З якої нагоди?

— Теж мені спитали! Вона не повідомила.

— Як дивно. Чому ж ні?

— Тому що, — задумливо відповідав Еркюль Пуаро, — вона боялася, що її підслуховують. Так, вона чітко дала це зрозуміти.

— Що ж, справді, — сказала міс Лемон, ставши на захист свого роботодавця. — Це те, чого очікують люди! Уявити собі, що ви стрімголов кидаєтеся в мандри! Такий поважний чоловік, як ви! Я завжди помічала, що ці художники й письменники дуже невірноважені. Жодного почуття міри. Може, відправити телеграму: *Шкодную не можу покинути Лондон?*

Її рука простяглася до телефона. Пуаро зупинив голосом цей порух.

— *Du tout!*¹ — сказав він. — Навпаки. Будьте такі ласкаві, викличте таксі негайно. — Він підвищив голос: — Джордже! Спакуйте у валізку найнеобхідніше з мого туалету. Але якомога швидше, я маю встигнути на потяг.

¹ Аж ніяк! (фр.) — Тут і далі прим. перекл.

РОЗДІЛ 2

Подолавши сто вісімдесят з гаком із двохсот двадцяти миль шляху на максимальній швидкості, потяг м'яко й, ніби вибачаючись, пропихтів останні тридцять і зупинився на станції Лаптон. Зійшла лише одна людина — Еркюль Пуаро. Він обережно перескочив через щілину, що зяяла між підніжкою та платформою, і роззирнувся довкола. У дальньому кінці поїзда носій клопотався в багажному відділенні. Пуаро взяв свою валізку й рушив уздовж перону до виходу. Потім здав свій квиток і вийшов через касу.

На нього чекав великий «гамбер» із водієм у формі.

— Містер Еркюль Пуаро? — шанобливо пересвідчився водій.